

Sadržaj

Predgovor 1

Krugovi vremena 3

Nivoi postojanja unutar krugova 7

Prvi krug 10

Drugi krug. 11

Treći krug 12

Četvrti krug 13

Četiri grupe prediktivnih tehnika 15

Prediktivne tehnike elementa Zemlje. 18

Prediktivne tehnike elementa Vode . 19

Prediktivne tehnike elementa Vatre . 21

Prediktivne tehnike elementa Vazduha 22

Ključna pravila prediktivne astrologije 25

Prediktivne tehnike 31

Planetarni periodi 33

Orbisni lukovi 45**Direkcije 59****Progresije 95**

Sekundarne progresije	97
Pravila tumačenja	100
Posmatranje progresija	105
Sekundarni Mesec	106
Sekundarni Mesec kroz kuće horoskopa.	107
Sekundarni Mesec kroz natalne kuće horoskopa.	114
Ciklus progresivnog Meseca	128
Egzaktni aspekti u progresijama	129
Tercijarne progresije	130
Minorne progresije	134
Harmonične progresije	137
Harmonik dana	142

Tranziti 159

Tranziti prema natalnim planetama .	162
Osnovna pravila za tumačenje tranzita	168
Redosled posmatranja	170
Uglovi horoskopa.	170

Tranziti sporih planeta prema ličnim planetama (natalnim)	171
Tranziti ličnih (brzih) planeta (Mars, Venera, Merkur, Sunce, Mesec)	172
Tranziti sporih planeta	174
Tranziti Plutona	176
Tranziti Neptuna	182
Tranziti Urana	183
Tranziti Saturna	202
Tranziti Jupitera	213
Brzi tranziti	224
Mundani tranziti	233
Rektifikacija	241
Velika rektifikacija	244
Pogovor	285

Predgovor

Ako bi se Vreme ikako kretalo bilo bi sasvim nemoguće proceniti ga ili predvideti. Ipak, ono se ne kreće. Jedino što se kreće jeste Prostor, a kako je svaki Prostor – od najmanjeg izraza, do najšireg nivoa svog – uvek *obao*, odnosno „zakrivljen“, sve ono što ne vidimo iza oboda – *Vremenom* zovemo. Vreme je tako samo kolaps Prostora, a sve mogućnosti Prostora koje će se kruženjem pokazati na svakoj strani, date su u semenoj formi u bezvremenom *trenutku nula* – trenutku u kome je natus rođen ili trenutku u kome se nešto započinje.

Trenutak *dogadjaja* tako i nije Vreme, već samo *dodir Prostora i Svesti*, što je u simbolici svojoj uvek čin Urana – onog koji je *Hronosa* ili *Vreme* i stvorio. To je samo zato što je svaki događaj – koji „trenutkom“ zovemo – uvek okrugao, pa se sa ravni posmatranja čini kako će se u „Vremenu“ nešto dogoditi, a zapravo sve je događajem samim, odnosno *trenutkom* već dogođeno, ali se zbog obline prostora ne vidi u celini.

KRUGOVI VREMENA

Upravo zato svaka predikcija vešta, svoj smisao jasno ima, jer polazi od *semena Vremena* – trenutka rođenja – te pažljivim merenjem novu dimenziju Prostora otkriva – „događaj u Vremenu budućem“. Kada se ovaj Prostor koji još vidljiv nije, u svesti oživi – novi događaj nastaje, jer kako je rečeno – on i jeste samo dodir Prostora i Svesti.

Tako prediktivna astrologija – ispred drugih grana astrologije – ima moć ne samo da vidi događaje buduće, već i da svesti omogući izmenu inercije i stvaranje života novog, jer sva Tajna samo u Prostoru Jeste.

Aleksandar Imširagić
Beograd, 2009

Krugovi vremena

Vreme je inteligentno biće, unutar koga su sve priče ispričane i složene u različite police, koje su definisane različitim kružnim putanjama. Vreme je krug, a gospodar tih krugova ili prstenova jeste upravo Saturn, odnosno Hronos u grčkoj mitologiji – bog vremena.

Gospodar prstenova je tako gospodar svih priča koje čine sudbinu natusa, a to sve Saturn jeste – upravo onaj koji kaže da „sve što je bilo jeste ono što će biti“ i to ne zato što se „istorija ponavlja“, već zato što prošlost i budućnost istovremeno nastaju.

Prošlost i budućnost (vreme, dakle – *Hronos, Saturn*) nastaju istovremeno iz jedne tačke koja je uzrok svog vremena, one tačke koja se nalazi u *sadašnjosti* – koja je sama po sebi nedokučiva i kojoj nikada ne prilazimo do kraja, koliko god se trudili. Ipak, iz te tačke rađa se vreme, koje se manifestuje kao prošlost i budućnost istovremeno, baš kao što se iz Urana (boga Neba) rađa Hronos (Saturn) kao njegov sin. Sadašnjost,

dakle, nije u vremenu, ali je uzrok svog vremena. Tako i pravi astrolog postaje Uran onda kada se van vremena nalazi, kada ga u prvoj fazi posmatra i otkriva njegove tajne hodnike koji tvore sudbinu natasa, a zatim novo vreme i stvar, baš kao što je Uran stvorio Saturna.

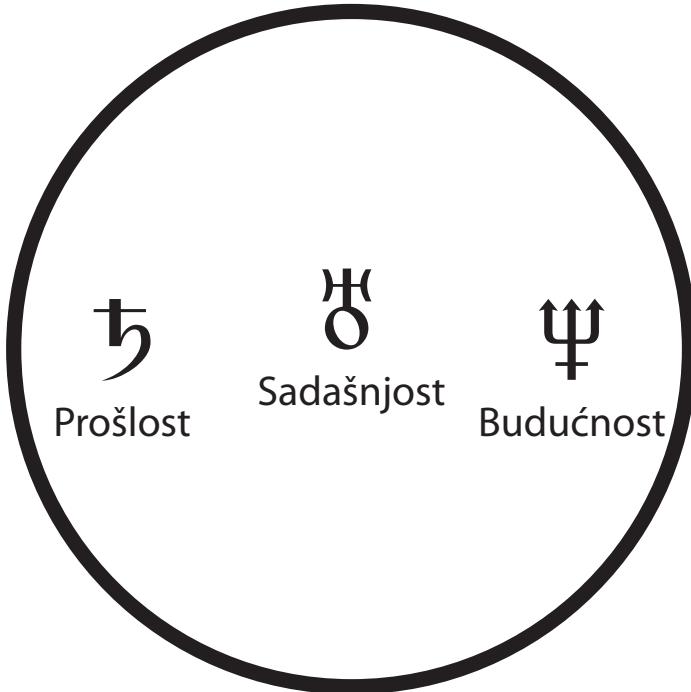
Svaki natus uvek živi u prošlosti telom i u budućnosti umom, a odnos ta dva definiše njegov kvalitet života. Ipak, sudbina koja je izražena u vremenu i koja govori da „*ono što je bilo jeste ono što će biti*“ zabeležena je u *genima*, prošlosti – dakle, telu – te ona kao takva opisuje i put budućnosti. U Saturnu je, svakako, opisana genetika natasa i, samim tim, *gravitacija života* koja se vremenom razvija, ili sudbina natasa.

Izučavajući prediktivnu astrologiju, izučavamo događaje u vremenu – što je *Saturnova* i nimalo laka oblast. Ipak, njene tajne su veoma fascinantne i za svakog astrologa koji teži svom kosmičkom statusu – Uranu – od vitalnog značaja za njegov spiritualni razvoj; jer, razumeti zakonitosti vremena, svakako znači otkriti tajnu gospodara prstenova i steći svoje prirodno stanje neuslovljeno sudbinom – što genetika jeste i što je cilj svakog duhovnog puta.

Saturn je, dakle, vreme samo po sebi, ali on primarno govori o tome da je nosač vremena u materiji, odnosno u *genima* svakoga, pa je budućnost natasa svakako zabeležena u delima predaka, koja se tako ponavljaju, pričajući istu priču prilagođenu novim uslovima. Tako je, u užem smislu, Saturn onaj koji predstavlja prošlost, ali kako je vreme kružno u svom obliku – ono što je prošlost automatski definiše budućnost. Ta „nova stara priča“ koju zovemo budućnost, u užem smislu astrološki je predstavljena Neptunom, a svi oni koji istražuju tajne budućnosti, bili oni astrolozi ili prognozeri i vidovnjaci

bilo koje vrste – uvek u magli Neptuna traže slike budućnosti. To nepoznato polje koje zovemo budućnošću magla je koja se formira iz oblika Saturna i sa njim pun krug vremena sačinjava.

V R E M E

U centru tog kruga živi Uran, kao večno stanje sadašnjosti, prauzrok svega, večiti „Big Beng“ ili primarni prasak iz koga nastaje ceo Svemir, koji samo u vremenu doživljavamo. Taj Svemir nastaje u kružnom obliku *prošlost-budućnosti* ili „vremena“, pa na levoj strani imamo Saturna, koji je materijalni

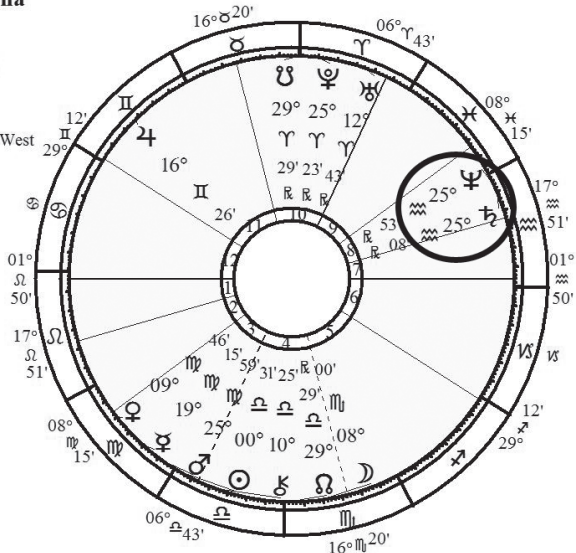
KRUGOVI VREMENA

nosač vremena i predstavnik prošlosti, a na desnoj Neptuna, koji dobija oblik od materijalnog nosača vremena (izraženog kroz genetiku natusa) i predstavlja vreme u novim okvirima, koje zovemo budućnošću.

Otkrice Neptuna

NATAL CHART

24 September 1846
0:15
Local Mean Time
Berlin, Germany
52 N 30 13 E 22
Time Zone: 0 hours West
Tropical Placidus

Saturn i Neptun, kao *Prošlost* i *Budućnost*, tako su veoma srodni – iako se na prvi pogled čine tako različiti. Ipak, ne treba izgubiti iz vida da je Posejdon (Neptun u Rimskoj mitologiji) zapravo sin Hronosa (Saturna kod Rimljana), pa upravo otuda i njihova sličnost, a i utisak da iz prošlosti (Hronosa) nastaje budućnost (njegov sin Posejdon). Istina je da i Prošlost i Budućnost iz Urana nastaju – kao prauzroka svega, a da je Prošlost vezana za materiju, dok je budućnost vezana za Um

- no i jedno i drugo spadaju u domen sveta prediktibilnosti
- odnosno *Vremena*.

Konačno, sam trenutak kada je Neptun otkriven, odnosno kada je prvi put zapažen u sferi čovečanstva (24.9.1846), pokazuje ga u egzaktnoj konjunkciji sa Saturnom na 25°W .

NIVOI POSTOJANJA UNUTAR KRUGOVA

Kruženje je zakon Svemira iz koga nastaju svi oblici. Tako Gospodar prstenova (Saturn) upravlja različitim krugovima, dajući im neumitnu zakonitost, od koje je samo *Sadašnjost* (Uran) jača, budući da je sam u centru svakog kruga i da krugove proizvodi.

Oblik, postojanje i sve zakonitosti događanja u životu – što opisuje životnu putanju ili Sudbinu – imamo iz primarnog kružnog kretanja kome je sve podređeno.

Kako se svaki natus sastoji iz 4 nivoa postojanja, odnosno od 4 tela, svako od njih izgrađeno je kretanjem na 4 primarna nivoa kojima nas Svemir gradi.

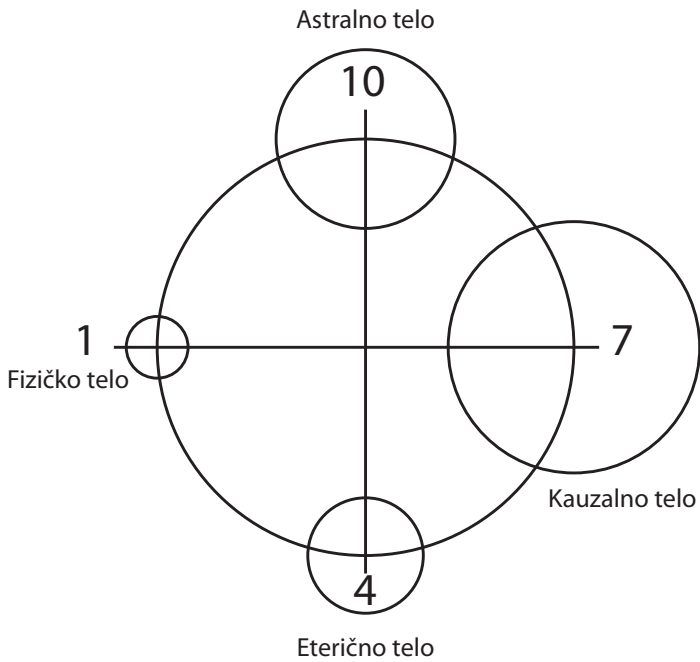
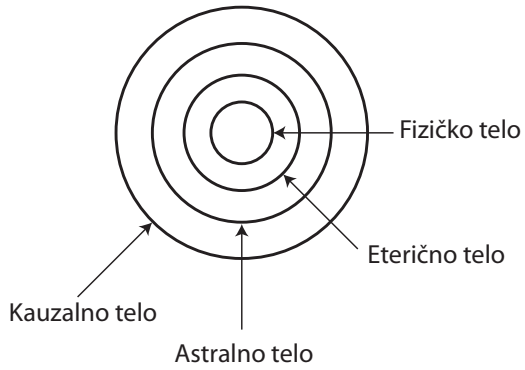
U svakom momentu mi se krećemo po jednoj od putanja – krećemo se neprekidno, iako toga nismo svesni: čak i kada ništa ne radimo, kad mirujemo, u najmanju ruku jurimo 1.600 km/h okrećući se oko Zemljine ose. Ovo je naročito tačno ako se nalazimo na ekvatoru, a na širini Beograda (koji je na pola puta od ekvatora do Severnog pola) ta brzina je oko 800 km/h. To je ogromna brzina, ogromna inercija. Kada bi se to kretanje kojim slučajem naglo zaustavilo, to bi se vrlo dramatično

odrazilo na naše postojanje. Jedan nivo našeg života sačinjen je od ovog neprekidnog kretanja. Od tog kretanja oblikovano je naše fizičko telo.

Pored toga, u svakom trenutku istovremeno se kružno krećemo i oko Sunca – a brzina tog kretanja iznosi 108.000 km/h, i to je još jedna brzina kojom mi jurimo kroz Svemir, a tim kretanjem oblikuje se naše drugo (eterično) i treće (astralno) telo. Ovo kretanje opisuje ciklus jedne godine, i na taj način dobijamo Zodijak. Kretanjem Zemlje oko svoje ose, koje traje jedan dan, dobijamo ono o čemu govore kuće – dobijamo jedan nivo, jedan prsten, jedan bitan zakon. Okretanjem Zemlje oko Sunca dobijamo drugi prsten – prsten Zodijaka.

U tom okretanju oko Sunca događaju se dve stvari: jedna je da se okrećemo, da pravimo pun krug u odnosu na neku tačku na nebu, da se vraćamo na isto, a sa druge strane formiramo godišnja doba, sa kojima dobijamo Tropski Zodijak (Sunce na nultim stepenovima kardinalnih znakova). Okretanjem Zemlje oko Sunca formira se prsten koji održava postojanje jednog tela unutar nas, koje je astrološki opisano Tropskim Zodijakom, a ako isto to kretanje posmatramo u odnosu na neku fiksnu tačku na nebu (a ne u odnosu na nulte stepenove kardinalnih znakova) – dobijamo Sideralni Zodijak, odnosno dobijamo drugi krug. Dakle, imamo krug koji nastaje okretanjem Zemlje oko svoje ose i on predstavlja kuće – formirajući Fizičko telo (vrh prve kuće predstavlja telo), zatim imamo krug koji nastaje okretanjem Zemlje oko Sunca i on predstavlja Zodijak, ali u tom delu imamo jedan koji je u odnosu na godišnja doba – Tropski Zodijak (koji formira Eterično telo) i jedan koji je u odnosu na fiksnu tačku na nebu – Sideralni Zodijak (što stvara Astralno telo).

KRUGOVI VREMENA

Pored tog kretanja, imamo kretanje koje nam se dešava usled kretanja Sunčevog sistema oko centra galaksije. Sunce – i svi mi zajedno u okviru Sunčevog sistema – okrećemo se oko centra naše galaksije brzinom od oko 792.000 km/h. Ovom krugu je potrebno oko 220-250 miliona godina da se formira. I to je četvrti krug koji definiše naše postojanje i on formira naše kauzalno telo. Nivo našeg življenja obuhvata, dakle, četiri nivoa egzistencije koje možemo razmatrati u okviru jednog klasičnog kruga.

PRVI KRUG

Nivo koji je zasnovan u odnosu na okretanje Zemlje oko svoje ose jeste nivo koji definiše naše *fizičko telo*. Zahvaljujući ovom okretanju, mi konkretizujemo, materijalizujemo prsten fizičkog tela, fizičku realnost, i to je nivo koji je osetljiv na cikluse dana i noći. Fizička realnost svoju zakonitost izražava preko osnovnog hronobiološkog ciklusa dana i noći. Tako u sistemu kuća i imamo podelu planeta na one koje su ispod horizonta i one koje su iznad horizonta, kao i na dnevne i noćne planete (u tradicionalnim astrološkim sistemima). On je ona realnost koja je još najsporija u odnosu na druga kretanja, ali je najočitija, jer svako od nas ima doživljaj dana i noći. Tako radi hronobiologija. Dobar deo čovekovog svesnog življenja zasnovan je na tom prvom nivou, koji je astrološki izražen kroz sistem kuća, odnosno kroz život fizičkog tela.

DRUGI KRUG

Zahvaljujući drugom prstenu, koji je vezan za okretanje Zemlje oko Sunca i posmatran u odnosu na cikluse godišnjih doba, mi dobijamo formiranje *eteričnog tela*. To je mnogo viši nivo tela. To je eterični svet, eterični svemir, eterična ravan postojanja, koja utiče na *raspoloženja* na planeti Zemlji, odnosno utiče na *godišnja doba* ili klimatske promene. Taj nivo je definisan Tropskim Zodijakom. Svakako, posmatrajući pozicije planeta u znacima, mi pre svega dobijamo sliku nasleđenih karakteristika predaka, dok je pozicija po kućama mnogo ličnija struktura. Ono što nam dolazi iz nasleđa jednako je onome što nam dolazi iz našeg eteričnog tela – Lunarnog tela kojim osećamo život, a to nam primarno opisuje krug Tropske godine, koji nastaje kruženjem Zemlje oko Sunca u odnosu na presek ekvatora sa ekliptikom.

Eterično telo je neuporedivo šire. Ono nosi poruke iz naše genetike, onoga što su u jednom istom ovakvom krugu činili naši preci. Ono je povezano sa onim što na ovom nivou možemo posmatrati kao simboliku naše 4. kuće: sa klimatskim promenama, poreklom, genetikom. To je nivo eteričnog sveta, nivo koji nam uzrokuje sudbinu. Iz njega gledamo da li neka planeta ima dostojanstvo ili ne (znaci), a dostojanstvo zavisi od njenog postojanja u okviru eteričnog tela, ili onoga što je nasledno, jer razlika između znaka i njemu srodne kuće jeste u tome što sve na nivou znaka govori o našim precima, o onome što smo nasledili, o onome što je bilo ranije, dok kuće govore o onome što imamo sada, što je kod pojedinca njegov konkretni doživljaj, njegova lična sfera života (koja je svakako

u ogromnoj meri uslovljena naslednim faktorom – odnosno pozicijom planeta po znacima).

TREĆI KRUG

Pored toga, kretanje Zemlje oko Sunca možemo posmatrati u odnosu na fiksnu tačku na nebu, kako opisuje pun krug, i na taj način dobijamo Sideralnu godinu. Taj krug nam opisuje nivo realnosti našeg *astralnog tela*. Njegova simbolika bila bi 10. kuća – ono što je iznad nas – nebo. To gledamo kao sliku koja ne donosi godišnja doba, ne donosi klimatske promene na Zemlji, već predstavlja *kretanje stvari na nebu*. U Istočnoj astrologiji se koristi kombinacija Sideralnog Zodijaka sa kućama, koja pokazuje kako izgleda upliv astralnog tela na fizički nivo realnosti, za razliku od Zapadne astrologije, gde se koristi model odnosa *eteričnog tela* (tropskog kruga) spram *fizičkog* (sistem kuća). Na taj način, težište u Istočnim astrološkim školama nije na tome šta su nam ostavili preci, šta nosimo iz genetike, već šta je ono što smo stvorili sami, svojom akcijom u prethodnom životu. Zato je čitav model Sideralne astrologije mnogo više usmeren na opisivanje onoga što smo sami uradili, tako da dostojanstvo planete opisuje naše akcije koje su do nečega dovele, dok dostojanstvo planete po Tropskom Zodijaku opisuje onu snagu koju imamo iz svog materijalnog porekla, iz svoje genetike. No, te dve stvari su paralelne, te dve stvari su iste, zato što svaka duša bira odgovarajući materijalni nosač. Nikada nisu naši preci odgovorni za ono što se nama

događa, iako se isto tako može reći da mi uvek nasleđujemo svoje pretke, pa tako i njihove sudbine. No, te dve stvari su iste, samo su rečene drugim jezikom – zato što svako delo bira svoj materijalni nosač, pa će se jedna Duša uvek inkarnirati u porodicu u kojoj će naći pretke sa delima koja odgovaraju onima koja je ona sama činila. Tako svaki Duh ima svoje Telo.

ČETVRTI KRUG

Četvrti nivo, kruga koji je mnogo veći, jeste nivo *kauzalnog tela*, koji nastaje usled okretanja čitavog Sunčevog sistema oko centra galaksije. Njegova veličina je ogromna i on je najbrži od svih, budući da se Sunce (zajedno sa nama) kreće oko centra Galaksije brzinom od oko 792.000 km/h. To je nivo realnosti u kojem postojimo a kojeg smo najmanje svesni. Najviše smo, svakako, svesni realnosti promene dana i noći. Posle toga, svesni smo i promena godišnjih doba. Ali, koliko smo zaista svesni ovog kretanja? Gotovo da nismo uopšte, a taj kauzalni nivo opisuje nivo *Konstelacijskog Zodijaka*. To je Zodijak koji je definisan fiksnim zvezdama (nezavisno da li koristimo Tropski ili Sideralni Zodijak) i predstavlja nivo kauzalnog ili uzročnog, primarnog nivoa postojanja. Naš Sunčev sistem, zajedno sa svim planetama, juri kroz prostranstva Mlečnog Puta i mi tako dobijamo relativan odnos spram fiksnih zvezda, koje nose *primarnu priču*. Taj nivo donosi uzrok, jer primarna priča potiče iz priče fiksnih zvezda – sve ostalo se samo prenosi. Svi ostali krugovi, kao i planete same, tu su samo da ispune

potrebu koju fiksne zvezde nose. Znajući taj primarni uzrok izražen fiksnim zvezdama, imamo jasnu vodilju koja nam omogućava da spoznamo koja je naša realnost u tom najširem i istovremeno najtišem nivou postojanja. To nam omogućava da procenimo, ako koristimo Tropski Zodijak, kakav ćemo imati protok, šta će od primarnog mita planete provesti (gledajući njihovu poziciju i dispoziciju) i kako se to konkretno primenjuje na određene vladare kuća, na samo telo, na naš život. Ali sve potiče iz ovog najdaljeg nivoa. To je totalitet. Odavde dobijamo potpunu sliku. Klasična astrologija koristi samo prva dva nivoa postojanja; to je svakako dobra slika, ali nije potpuna. Klasična astrologija koristi krug Zodijski i krug kuća, a za potpuni nivo jedne priče u astrologiji uvek tražimo da se jedan ugao, koji smo dobili iz bilo kog nivoa tumačenja, potvrdi i iz drugog ugla. Odnosno, da bi događaj nastao, da bi se poruka do kraja materijalizovala, potrebno je da jedan krug potvrdi ono u drugom krugu. Naravno da, ukoliko gledamo nešto iz 5. kuće, gledamo i šta radi peti znak, jer je to simbolika koja će nam podržati priču. Isto tako, kada koristimo priču fiksnih zvezda, mi tražimo da li ono što je izraženo u jednom velikom krugu, što je opisano, recimo, preko konstelacije Riba, ima odgovarajuću srodnu stvar preko znaka Riba (bilo u Tropskom, bilo u Sideralnom Zodijski), da li ima odgovarajuću srodnost i preko 12. kuće, tj. da li ima taj prolaz. Sve ono što se potvrđuje daje jednu celinu koja obuhvata ova četiri kruga, četiri tela od kojih je čovek sačinjen.